

PAVOUÄŒEK - 2.

PondÄ›lÄ-, 12 Ä•erven 2023

ADAM Kincl

vychÄ›zel ze Ä›koly jen chvilku po Jakubovi. Vedle nÄ›j Ä›el jeho nejlepÅ›í Ä-
kÄ›moÄ›í VÄ-Ä›a a zrovna se ptal, jestli dneska zas kouknou na videu na
jejich Ä‰plnÄ› nejvÄ›c nejoblÄ›benÄ›jÄ› Ä- film Ä€“ PredÄ›tora se Ä›varcÄ›kem. Adam
mu chtÄ›l odpovÄ›dÄ›t, Ä‰e je retard, Ä‰e pÄ™ece ve Ä›tvtek mÄ›j pokaÄ‰edÄ›l
trÄ›ninky, jak to, Ä‰e sis to VÄ-Ä›o poÄ™Ä›d jeÄ›itÄ› nezapamatoval, ty demente?
Ale nestihl to Ä™Ä›-ct, protoÄ‰e VÄ-Ä›a si vÄ›jiml, jak pÄ™ed vchodem do Ä›koly
stojÄ› Jakub VyskoÄ›il z osmiÄ•ky. Ten podivÄ›m, co mÄ›l pÄ™ed tÄ›dnem hysterÄ›k
jen kvÄ›li tomu, Ä‰e pÄ™i tÄ›locviku probÄ›hl pavuÄ›inou a po obliÄ•ejí se mu
lezl pavouk.

Ä€žHele, to je ten soprÄ›jnista, Ä€œ
rozesmÄ›l se VÄ-Ä›a. Ä€žDo minulÄ›ho tejdne sem netuÄ›il, jak Ä›vejÄ›ky dokÄ›jÄ‰e chlap
vytÄ›hnout, kdyÄ‰ se mu scvrknou kulky. Ä€œ

Ä€žJo, Farinelli je proti nÄ›mu hadr. Ä€œ

Ä€žJakej Vyprdeli? To je nÄ›jakÄ› Ä•okolÄ›da? Ä€œ Ä™ekl VÄ-Ä›a s
pÄ™ehnanÄ› nechÄ›pavÄ›m vÄ›razem.

Ä€žTy se Ä› fakt retard, Ä€œ zasmÄ›l se Adam.

Ä€žHele, sleduj, Ä€œ Ä™ekl VÄ-Ä›a a zaÄ•al se s pÄ™ehnanÄ› nenÄ›ipadnÄ›mi
pohyby plÄ›Ä‰it za nehybnÄ› stojÄ›cÄ›ho Jakuba, po vzoru jejich dalšíÄ›ho oblÄ›benÄ›ho
hrdinu Ä€“ Ace Ventury. Pak Kubu ze zadu
lehce zaÄ›imral v krÄ›tkÄ›ch, blonÄ•atÄ›ch vlasech. Ten sebou trhnul, jak kdyby
dostal rÄ›nu elektrickÄ›m proudem.

Ä€žPAVOUÄŒEK! Ä€œ zakÄ™iÄ•el VÄ-Ä›a a skoÄ›il pÄ™ed zaskoÄ•enÄ›ho
blonÄ•Ä›ka.

PomocÄ- prstÄ- u pusy napodobil
pavouÄ•Ä- kusadla a zaÄ•al napodobovat hlubokÄ› smÄ›ch predÄ›tora.

Adam se zasmÄ›l ale pak se
zarazil. Bylo mu toho kluka trochu lÃ-to.

Zas tak dobÄ™e se neznali, ale
bydleli ve stejnÄ›m vchodÄ› v panelÄ›ku a kdyÄ‰ byli menÄ›jÄ-, hrÄ›li s nÄ›m a dalšíÄ›ma
klukama ze sÄ›-dliÄ›tÄ› Ä•asto tenisÄ›kovÄ› hokej u bazÄ›nku.
Ten kluk byl v pohodÄ›. DÄ™Ä-v.

HlavnÄ› poslednÄ- rok se hodnÄ›
odcizili a Adam asi tuÄ›il proÄ• Ä€“ Kubovo rodiÄ•e se rozvÄ›idÄ›li. SÄ›jm parkrÄ›jt proti
svÄ© vÄ›li slyÄ›el, jak se spolu hÄ›jdajÄ-, protoÄ‰e nic nepÄ™enÄ›jÄ› Ä- zvuk mezi patry tak
skvÄ›le, jako Ä›ostÄ™ednÄ- topenÄ- v panelÄ›ku.

Rozhodl se to zahrÄ›t trochu do autu, aby ho VÄ-Ä›a dÄ›l
netrÄ›pil. VÄ-Ä›a byl tÄ™Ä›-dnÄ- kaÄ›par a nemyslel to zle, ale obÄ•as neznal mÄ›ru.

ProbÄ›hl tedy kolem Kuby a

<https://www.kudlanka.cz>

VytvoÄ™eno pomocÄ- Joomla!

GenerovÄ›no: 17 July, 2024, 13:45

zavolal: â€žGet to da choppa!â€œ a pak bÄ›Å¾el dÄ¡l.

VÃ-Å¥a se samozÅ™ejmÄ› pÅ™idal.

Zbytek cesty odÅ™Ã-kÄ¡vali hÄ¡jÄ¡ky z oblÃ-benÃ½ch akÄ•nÃ-ch filmÅ“ a smÄ¡li se jak blÄ¡zni.

RozlouÄ•ili se u sÃ-dliÅ¡tÄ› a Adam pokraÄ•oval smÄ›rem k tÄ›locviÄ•nÄ›, kam teÄ• chodil tÅ™ikrÄ¡t tÄ½dnÄ› cviÄ•it karate. K jeho pÅ™ekvapenÃ- ho to bavilo, i kdyÅ¾ pÅ“vodnÄ› zaÄ•al trÄ©novat jen z toho dÄ› vodu, Å¾e chtÄ›l bÄ½t schopnÄ½ se lÄ©pe brÄ¡nit.

BojovÃ© sporty ho dÅ™Ã-v moc nezajÃ-maly. Tedy aspoÄ• prakticky, rÄ“znÃ© kung-fu a akÄ•nÃ- filmy miloval vÅ¾dycky. TeÄ• uÅ¾ ale vlastnÃ-mu cviÄ•enÃ- vÄ›noval tolik Ä•asu, Å¾e musel pÅ™estat chodit i do skauta. PÅ™emÃ½Å¡lel, jestli by v troÅ¾e uvolnÄ›nÃ©ho Ä•asu zvlÄ¡dl chodit i na lekce juda. Opravdu ho to chytlo.

Po lekci karate byl dost vyÅ™zenÃ½, dÄ¡val trÄ©ninku sto pÄ›t procent.

DÄ›lal to tak vÅ¾dycky a u

vÄ>jeho, neumÄ›l dÄ›lat vÄ›ci na poloviÄ•nÃ- plyn. Nebylo to proto, Å¾e by byl tak soutÄ›Å¾ivÃ½ â€“ na tom, jestli je nÄ›kdo lepÃ¡- neÅ¾ on, mu moc nezÄ¡leÅ¾elo. Byl prostÃ› takovÃ½. MÄ¡ma mu vÅ¾dycky Å™Ã-kala, Å¾e jestli bude jen o kousÃ-Ä•ek tvrdohlavÃ›jÄ¡Ã-, pÅ“jde jeho hlavu bez problÃ©mÅ“ pouÅ¾Ã-vat na roztloukÃ¡nÃ- kokosovÃ½ch oÅ™echÅ“.

TÄ¡ta na to odpovÃ-dal, Å¾e nenÃ-tÅ™eba na nic Ä•ekat, Å¾e ona sama by hlavou mohla opracovÃ¡vat diamanty. Adam se pÅ™i tÄ© vzpomÃ-nce pousmÃ¡l.

VÃ½tah v panelÃ¡ku jako na potvoru zase nejezdil, takÅ¾e se musel domÅ“ do pÄ¡tÃ©ho patra unavenÄ› vyplouÅ¾it po svÃ½ch. KdyÅ¾ prochÃ¡zel kolem bytu VyskoÄ•ilovÃ½ch, vzpomnÄ›l si na Kubu a na to, jak pÅ™edtÄ-m neÅ¡astnÄ› stÃ¡l na schodech pÅ™ed Ä¡kolou, ignorovanÃ½ vÄ¡jemni dÄ›tmi, jak kdyby mÄ›l lepru.

To nebylo fÄ©r. Co kdyby u nÄ›j zazvonil a Å™ekl mu, jestli by s nÄ-m a s VÃ-Å¥ou nekoukl zÃ-tra na nÄ›co na videu?

S mÃ-rnÃ½m pocitem trapnosti zaklepal na dveÅ™e. OtevÅ™ela panÃ-VyskoÄ•ilovÃ¡, Kubova mÄ¡ma. Pod oÄ•ima mÄ›la tmavÃ© kruhy a Adam si vÄ¡iml, Å¾e mÄ¡ knoflÃ-ky na blÅ“ze zapnutÃ© o jednu Å™adu Ä¡patnÄ›. MÄ›l navÃ-c pocit, Å¾e z jejÃ-ho dechu navÃ-c alkohol. Ve Ä•tyÅ™i odpoledne?, podivil se v duchu.

â€žProsÃ-m vÃ¡s, je Kuba doma?â€œ zeptal se.

â€žJo, uÅ¾ by to mÄ›l bÄ½t,â€œ Å™ekla, otoÄ•ila hlavu dozadu a zakÅ™iÄ•ela: â€žKubo, je tu AdÄ¡mek odvedle. PojÄ• sem.â€œ Adam cÄ-til, jak mu zÄ•eravenaly uÄ¡i, kdyÅ¾ Å™ekla AdÄ¡mek.

NÄ›ktereÅ™Ã- rodiÄ•e jsou fakt mimo. Chvilku oba Ä•ekali v trapnÃ©m tichu, ale nikdo nepÅ™iÅ¡el.

â€žTo je divnÃ½!â€œ Å™ekla panÃ-VyskoÄ•ilovÃ¡ a znovu zakÅ™iÄ•ela: â€žNo tak, Kubo, zvedni zadek!â€œ Vedle nÄ- se mÄ›sto Kuby objevila jeho starÃ¡ sestra Alice.

â€žJeÅ¡tÄ› nepÅ™iÅ¡el, mami,â€œ Å™ekla a nepÅ™Ä™tomnÄ› se na Adama usmÄ›la.

Ten doufal, Å¾e se neÅ•ervenÄ¡ jeÅ¡tÄ› vÄ›-c. Kubova sÄ©gra byla o dva roky starÄ¡- neÅ¾ on, hezkÄ¡ blondÄ½na, kterÄ¡ se za poslednÄ- dva roky tak nÄ›jakÄ¡pÄ›knÄ› vyvinula na sprÄ¡vnÄ½ch mÄ•stech. Adamovi se lÄ•bila. I kdyÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e u nÄ- samozÅ™ejmÄ› nemÄ¡ Ä¡anci. Byl na ni pÅ™Ä•liÅ¡ mladÄ½ a kamarÄ•di mu pÅ™ezdÄ•vali KostÄ›j â€“ kvÄ•li tomu, jak byl vychrtlÄ½. Ale hormonÄ•m prostÄ› neporuÅ•Ä•-Ä¡, ty pubÄ•ku, zasmÄ•l se v duchu.

â€žAhaâ€¢la kdy asi tak pÅ™ijde?â€œ zeptal se.

â€žNormÄ¡lnÄ› uÅ¾ tu v tuhle dobu je. Dneska nemÄ¡ Å¾dnÄ½ krouÅ¾ky ani nic jinÄ½ho,â€œ Å™ekla Kubova sestra a pak se otoÅ•ila na mÄ•mu: â€žHele mami, klidnÄ› bÄ›Å¾, jÄ¡ to vyÅ™Ä•dim.â€œ PanÄ• VyskoÅ•ilovÄ¡ zvedla jedno oboÄ•-ale pak pokrÄ•ila rameny a odeÄ•ila. KrÄ¡jsnÄ¡ blondÄ½na se otoÅ•ila zpÄ›t na Adama.

â€žHele ono se mu moÅ¾nÄ¡ nechce domÄ• a nÄ›kde se potuluje. VÄ•-Ä¡, rodiÄ•e seâ€¢â€œ Å™ekla tichÄ½m hlasem, ale nÄ›jak se jÄ- to nechtÄ›lo dokonÄ•it. Adam pÅ™ekvapenÄ› sledoval, jak jÄ- tvÄ•jÅ™e zalil rumÄ•nec. Ona se stydÄ-, Å¾e se jejÄ- rodiÄ•e rozvÄ•dÄ›jÄ•!stydÄ- se tu jeÅ¡tÄ› vÄ›-c neÅ¾ jÄ¡, a to uÅ¾ je co Å™Ä•ct, pomyslel si Adam.

â€žJo, jÄ¡ vim,â€œ Å™ekl. â€žMyslÄ•-Ä¡â€¢lÅ¾e by jako tÅ™eba mohl utÄ©ct z domova? Nebo nÄ›co takovÄ½ho?â€œ

â€žNe, to asi neâ€¢l i kdyÅ¾, jÄ¡ nevim. On je poslednÄ- rok jak tÄ›lo bez duÅ•je. NÄ›jak ho to vÄ•jechno sebralâ€¢lâ€œ

â€žNapadÄ¡ tÄ›, kde by mohl bejt?â€œ

â€žNevimâ€¢moÅ¾nÄ¡ si nÄ›kde Ä•te. Skoro poÅ™Ä•jd teÄ• Ä•te. Myslim, Å¾e mÄ¡ nÄ›jakÄ½ oblÄ•benÄ½ mÄ•sto u zahrÄ•dkÄ¡Å™skÄ½ kolonie, kam se chodÄ- zaÅ¡t-t.â€œ

â€žKde pÅ™esnÄ› to je?â€œ

â€žNevim. Ale tipuju, Å¾e tam nebude moc trÄ•vy anistromÄ-. KvÄ•li pavoukÄ•m, vÄ•-Ä¡? Je teÄ• celej nÄ›jak rozhazenej.â€œ

â€žDobÅ™eâ€¢jÄ¡ se po nÄ›m asi podÄ•-vÄ•jm. MÄ•m?â€œ zamumlal, i kdyÅ¾ si nebyl jistÄ½, jestli si chce hrÄ•t na detektiva.

â€žTo by bylo super, Adame,â€œ Å™ekla.

No

teda, ona si pamatuje moje jmÄ©no!

â€žTak jo. Mrknu se po tÄ½ zahrÄ•dkÄ¡Å™skÄ½ kolonii, kdyby nÄ¡hodou.â€œ

â€žDÄ•-k,â€œ Å™ekla Alice a usmÄ›la se. â€žFakt asi o nic nejde, aleâ€¢l dÄ¡jÄ¡ pak vÄ›dÄ›t?â€œ

â€žJasnÄ›.â€œ

S Å°smÄ›vem kÄ½vla a zavÅ™ela dveÅ™e. Adam tam jeÅ¡tÄ› chvÄ•li zmatenÄ› stÄ¡jla pak pokraÄ•oval do schodÅ•. Znovu si uvÄ•domil, jak dostal dneska na trÄ•ninku zabrat a jak by se nejradiÄ›ji jen svalil na gauÄ•, zapnul GameCube a

paÅ™il Zeldu.

Ale teÅ• uÅ¾ to samozÅ™ejmÅ›
neÅ¡lo. Musel splnit slovo. Co kdyÅ¾ Kuba vyvedl nÅ›jakou pitomost?

Doma odhodil batoh i taÅ¡ku s
kimonem, pÅ™evlÃ©kl si propocenÃ© triko a vydal se zpÅ¡tky ven, smÄ›rem k opuÅ¡tÄ›nÃ©
zahrÃ¡dkÃ¡Å™skÃ© kolonii.

pokraÅ•ovÃ¡nÃ- v ÅºterÃ½

NIKOLA BORNOVÃ•